

- **translated title:** Европейска конвенция за екстрадиция
- **publisher responsibility:** State Gazette
- **original title of the convention in English:** European Convention on Extradition
- **identification number of the convention:** ETS 024
- **place of the translation:** Bulgaria
- **name of the publisher:** State Gazette
- **date of the translation:** n/a
- **status of the translation:** an official translation
- **host item:** State Gazette, No. 9, 27 January 1995
- **ISBN:** n/a

Европейска конвенция за екстрадиция

Подписалите конвенцията правителства, членове на Съвета на Европа,

считайки, че целта на Съвета на Европа е постигането на по-голямо единство между неговите членове,

считайки, че тази цел може да бъде постигната чрез сключването на споразумения и чрез общи действия в правната област,

считайки, че приемането на еднакви правила относно екстрадицията може да подпомогне тази дейност по уеднаквяване,

се споразумяха за следното:

Член 1

Задължение за екстрадиция

Договарящите страни се задължават да си предават взаимно съгласно разпоредбите и условията, установени в тази конвенция, всички лица, които компетентните органи на молещата страна преследват заради престъпление или издирват за изпълнение на присъда или на наложена мярка за неотклонение.

Член 2

Престъпления, даващи основание за екстрадиция

1. Екстрадицията се разрешава при престъпления, които се наказват по законите на молещата и на замолената страна с лишаване от свобода или мярка за неотклонение задържане под стража за максимален срок най-малко една година или с по-тежко наказание. Когато присъдата или наложената мярка за неотклонение са издадени на територията на молещата страна, присъденото наказание трябва да е най-малко за срок от четири месеца.

2. Ако молбата за екстрадиция включва няколко отделни престъпления, всяко от които е наказуемо по законите на молещата и на замолената страна с лишаване от свобода или задържане под стража, но някои от тях не отговарят на условието относно тежестта на наказанието, замолената страна има право да разреши екстрадицията и за тези престъпления.

3. Всяка договаряща страна, чието законодателство не разрешава екстрадиция за някои от посочените в ал. 1 на този член престъпления, може да ги изключи от прилагането на тази конвенция.

4. Всяка договаряща страна, която желае да се възползва от предоставеното в ал. 3 на този член право, при депозиране на документа си за ратификация или присъединяване предава на Генералния секретар на Съвета на Европа списък на престъпленията, за които се разрешава екстрадиция, или списък на престъпленията, за които тя се изключва, като посочва правните разпоредби, допускащи или изключващи екстрадицията. Генералният секретар на Съвета на Европа изпраща тези списъци на останалите подписали страни.

5. Ако впоследствие екстрадицията бъде изключена по отношение на други престъпления от законодателството на договаряща страна, тя уведомява за това Генералния секретар. Генералният секретар уведомява другите подписали страни. Това уведомление влиза в сила три месеца след датата на получаването му от Генералния секретар.

6. Всяка страна, възползвала се от правото по ал. 4 и 5 на този член, може по всяко време да прилага тази конвенция по отношение на престъпления, които са били изключени от нея. Тя уведомява за такива изменения Генералния секретар на съвета, който уведомява другите подписали страни.

7. Всяка страна може да прилага взаимност спрямо престъпления, изключени от прилагането на тази конвенция съгласно този член.

Член 3

Политически престъпления

1. Екстрадиция не се разрешава, ако престъплението, за което тя се иска, се счита от замолената страна за политическо или за свързано с политическо престъпление.

2. Същото правило се прилага, ако замолената страна има сериозни основания да счита, че молбата за екстрадиция за престъпление от общ характер има за цел преследване или наказване на лицето заради раса, религия, гражданство или политически убеждения или че положението на това лице може да бъде утежнено поради някоя от тези причини.

3. За целите на тази конвенция посегателство или опит за посегателство върху живота на държавен глава или на член на неговото семейство не се счита за политическо престъпление.

4. Този член не засяга задълженията, които договарящите страни са поели или могат да поемат по друга международна многостранна конвенция.

Член 4

Военни престъпления

Екстрадиция за престъпления по военното право, които не са престъпления по общото наказателно право, се изключва от приложното поле на тази конвенция.

Член 5

Данъчни престъпления

Екстрадиция се разрешава съгласно разпоредбите на тази конвенция за престъпления, свързани с такси, данъци, мита или обмен на валута, само ако това е решено от договарящите страни по отношение на такова престъпление или категория престъпления.

Член 6

Екстрадиция на граждани

1.
  - a) Всяка договаряща страна има право да откаже екстрадиция на свои граждани.
  - b) Всяка договаряща страна може чрез декларация, направена при подписването или при депозирането на документ за ратификация или присъединяване, да определи, доколкото е заинтересувана, термина "граждани" по смисъла на тази конвенция.
  - c) Гражданството се определя към момента на решението за екстрадиция. Независимо от това, ако исканото лице е признато първо за гражданин на замолената страна през периода между момента на решението и предвидената за предаването дата, замолената страна може да се възползва от разпоредбата на буква "а" на тази алинея.
2. Ако замолената страна не екстрадира свой гражданин, тя трябва по молба на молещата страна да предостави случая на своите компетентни органи с цел провеждане на наказателно преследване, ако има основания за това. За тази цел делата, информацията и вещите, свързани с престъплението, се предават безплатно по начина, предвиден в чл. 12, ал. 1. Молещата страна се уведомява за резултата от молбата й.

Член 7

Място на извършване на престъплението

1. Замолената страна може да откаже екстрадиция на лице, искано заради престъпление, което според нейното законодателство е извършено изцяло или частично на нейна територия или на място, възприето като нейна територия.

2. Ако престъплението, за което се иска екстрадиция, е извършено извън територията на молещата страна, екстрадицията може да бъде отказана само ако законодателството на замолената страна не разрешава преследване за такива престъпления, извършени извън територията на последната, или не разрешава екстрадиция за престъплението, посочено в молбата.

Член 8

Висящо наказателно производство за същите престъпления

Замолената страна може да откаже екстрадиране на исканото лице, ако нейните компетентни органи са образували наказателно производство срещу него заради престъплението или престъпленията, за които се иска екстрадиция.

Член 9

Non bis in idem

Екстрадиция не се разрешава, ако е издадена окончателна присъда от компетентните органи на замолената страна за исканото лице заради престъплението или престъпленията, за които се иска екстрадиция. Екстрадицията може да бъде отказана, ако компетентните органи на замолената страна са решили да не образуват или да приключат наказателно преследване за същото престъпление или престъпления.

Член 10

Давност

Екстрадицията не се разрешава, ако давностният срок за наказателното преследване или наказанието е изтекъл съгласно законодателството на молещата или на замолената страна.

Член 11

Смъртно наказание

Ако престъплението, за което се иска екстрадиция, е наказуемо със смърт съгласно законодателството на молещата страна и ако за такова престъпление не се предвижда смъртно наказание съгласно законодателството на замолената страна или обикновено то не се изпълнява, екстрадиция може да бъде отказана, освен ако молещата страна даде уверения, които замолената страна приеме като достатъчни, че смъртното наказание няма да бъде изпълнено.

Член 12

Молба и придружителни документи

1. Молбата трябва да бъде писмена и да бъде предадена по дипломатически път. Друг начин за предаване може да се уговори пряко между две или повече страни.

2. Молбата се придружава от:

- а) оригинал или заверено копие от присъда или заповед за задържане или друг документ със същата сила, издаден по реда, предвиден от закона на молещата страна;
- б) описание на престъпленията, за които се иска екстрадиция. Времето и мястото на тяхното извършване, правната им характеристика и приложимите спрямо тях законови разпоредби се посочват по възможно най-ясен начин; и
- с) копие от приложимите законови разпоредби или при невъзможност изложение на приложимото право, както и възможно най-точно описание на исканото лице, придружено от всяка друга информация, подпомагаща установяването на самоличността и гражданството му.

Член 13

Допълнителна информация

Ако предоставената от молещата страна информация бъде оценена като недостатъчна от замолената страна за вземане на решение съгласно тази конвенция, замолената страна ще поиска необходимата допълнителна информация и може да определи срок за нейното получаване.

Член 14

Принцип на особеността

1. Екстрадираното лице няма да бъде преследвано, осъждано или задържано за изпълнение на присъда или на мярка за неотклонение задържане под стража заради престъпление, извършено преди предаването му и различно от това, заради което е екстрадирано, нито да бъде подложено по други причини на ограничаване на личната му свобода, освен в следните случаи:

- а) когато екстрадиращата го страна се съгласи. Молбата за съгласие трябва да бъде представена заедно с посочените в чл. 12 документи и официален протокол за всяко изявление на екстрадираното лице. Съгласието се дава, ако за престъплението, заради което се иска, се предвижда екстрадиция съгласно разпоредбите на тази конвенция;
- б) когато екстрадираното лице е имало възможност да напусне страната, в която е предадено, и не го е направило до 45 дни след окончателното си освобождаване или се е завърнало на тази територия, след като я е напуснало.

2. Въпреки това молещата страна може да предприеме необходимите мерки за извеждане на лицето от своята територия или други необходими мерки съгласно нейното законодателство, включително задочно производство, за да предотврати изтичане на давност.

3. При изменение на определението на подсъдното деяние в процеса на наказателното производство екстрадираното лице може да бъде преследвано или осъдено само дотолкова, доколкото по новото определение съставът на престъплението го определя като престъпление, за което се допуска екстрадиция.

Член 15

Повторна екстрадиция за трета страна

Освен предвиденото по чл. 14, ал. 1, буква "б" молещата страна не може без разрешение на замолената страна да предава на друга страна или на трета държава лице, екстрадирано в молещата страна и издирвано от посочената друга страна или трета държава за извършени преди предаването престъпления. Замолената страна може да поиска издаването на посочените в чл. 12, ал. 2 документи.

Член 16

Временно задържане под стража

1. При спешни случаи компетентните органи на молещата страна могат да поискат временно задържане под стража на издирваното лице. Компетентните органи на замолената страна се произнасят по случая съгласно вътрешното право на своята държава.

2. Молбата за временно задържане под стража трябва да посочва съществуването на един от посочените в чл. 12, ал. 2, буква "а" документи и намерение за изпращане на молба за екстрадиция. Тя посочва също за какво престъпление се иска екстрадицията, както и място и време на извършване на престъплението и, доколкото е възможно, описание на издирваното лице.

3. Молбата за временно задържане под стража се изпраща до компетентните органи на замолената страна по дипломатически път или пряко по пощата или телеграфа, или чрез Международната организация на криминалната полиция (ИНТЕРПОЛ), или по какъвто и да е друг начин, позволяващ писменото доказване, или одобрен от замолената страна начин. Молещата страна трябва да бъде уведомена незабавно за резултата на молбата.

4. Временното задържане под стража може да приключи, ако в срок от 18 дни след задържането замолената страна не е получила молбата за екстрадиция и посочените в чл. 12 документи. Във всеки случай молбата не може да закъснее повече от 40 дни от датата на задържането. Временното освобождаване на исканото лице е възможно по всяко време, но замолената страна трябва да предприеме всички мерки, които сметне за необходими, за предотвратяване на бягството му.

5. Освобождаването не може да попречи на ново задържане или екстрадиция, ако молбата за екстрадиция бъде получена впоследствие.

Член 17

Множество молби

Ако екстрадиция е поискана едновременно от повече от една държава за едно и също или за различни престъпления, замолената страна взема решение, като преценява всички обстоятелства и по-специално относителната тежест и мястото на извършване на престъпленията, съответните дати на молбите, гражданството на исканото лице и възможността за последваща екстрадиция в друга държава.

Член 18

Предаване на екстрадираното лице

1. Замолената страна уведомява молещата страна по посочените в чл. 12, ал. 1 начини относно решението си за екстрадиция.
2. Всеки цялостен или частичен отказ трябва да бъде мотивиран.
3. При удовлетворяване на молбата молещата страна трябва да бъде уведомена за мястото и датата на предаване и за срока от време, за който исканото лице е било задържано с цел екстрадиция.
4. Като се спазват разпоредбите на ал. 5 на този член, ако исканото лице не е прието на определената дата, то може да бъде освободено след изтичането на 15 дни от тази дата, но във всеки случай ще бъде освободено след изтичането на 30 дни. Замолената страна може да откаже да го екстрадира за същото престъпление.
5. Ако независимо от нея обстоятелства попречат на страна да предаде или приеме лице, подлежащо на екстрадиция, заинтересуваната страна уведомява за това другата страна. Двете страни се споразумяват за нова дата на предаване, като се прилагат разпоредбите на ал. 4 на този член.

Член 19

Отложено или условно предаване

1. Замолената страна може, след като се произнесе по молбата за екстрадиция, да отложи предаването на исканото лице, за да може тя да го съди, или ако то вече е осъдено, да изтърпи наказанието си на територията на тази страна за престъпление, различно от това, за което се иска екстрадицията.
2. Замолената страна може вместо отлагане на предаването временно да предаде исканото лице на молещата страна при условия, определени от двустранно споразумение между страните.

Член 20

Предаване на вещи

1. Замолената страна може, доколкото нейното законодателство позволява и по молба на молещата страна, да изземва и предава вещи:

- а) които могат да бъдат изисквани като доказателства; или
- б) които са придобити от престъплението и са намерени при ареста в притежание на исканото лице или са открити впоследствие.

2. Посочените в ал. 1 на този член вещи се предават, дори ако вече разрешената екстрадиция не може да се осъществи поради смърт или бягство на исканото лице.

3. Когато посочените вещи подлежат на изземване или конфискация на територията на замолената страна, последната може във връзка с висящо наказателно производство временно да задържи вещите или да ги предаде с условие да бъдат върнати.

4. Всички права, които замолената страна или трети страни са придобили върху посочените вещи, се запазват. При наличие на такива права вещите ще бъдат върнати безплатно на замолената страна възможно най-бързо след делото.

Член 21

Транзит

1. Транзитът през територията на договаряща страна се разрешава при представяне на молба по посочените в чл. 12, ал. 1 начини, ако престъплението, за което се иска транзитът, не е смятано от замолената страна за престъпление с политически или чисто военен характер, като се имат предвид чл. 3 и 4 на тази конвенция.

2. По смисъла на чл. 6 замолената страна може да откаже разрешение за транзит на свой гражданин.

3. Като се спазват разпоредбите на ал. 4 на този член, необходимо е издаването на посочените в чл. 12, ал. 2 документи.

4. При използването на въздушен транспорт се прилагат следните разпоредби:

- а) ако няма предвидено кацане, молещата страна уведомява страната, над чиято територия се прелита, и удостоверява съществуването на един от посочените в чл. 12, ал. 2, буква "а" документи. При непредвидено кацане това уведомяване служи като молба за временно задържане под стража, както е предвидено в чл. 16, и молещата страна представя официална молба за транзит;
- б) при предвидено кацане молещата страна представя официална молба за транзит.

5. Въпреки това, при подписване или при депозиране на документ за ратификация или присъединяване към конвенцията, всяка страна може да заяви, че разрешава транзит на лице при някои или при всички условия, при които се разрешава екстрадиция. В този случай може да се прилага принципът на взаимност.

6. Транзит на екстрадирано лице не се извършва през територия, за която има основания да се счита, че животът или свободата му биха били застрашени заради неговата раса, религия, гражданство или политически убеждения.

Член 22

Процедура

Ако конвенцията не разпорежда друго, единствено правото на замолената страна е приложимо по отношение на процедурата по екстрадицията и временното задържане под стража.

Член 23

Работен език

Документите, които се издават, се съставят на езика на молещата или на замолената страна. Замолената страна може да поиска превод на един от официалните езици на Съвета на Европа по неин избор.

Член 24

Разходи

1. Разходите по екстрадиция, направени на територията на замолената страна, се поемат от нея.

2. Разходите по транзита през територията на замолената за транзитно преминаване страна се поемат от молещата страна.

3. При екстрадиция от извънметрополна територия на замолената страна разходите по пътуването между тази територия и метрополната територия на молещата страна се поемат от последната. Същото правило се прилага за разходи по пътуването между извънметрополна територия на замолената страна и нейната метрополна територия.

Член 25

Определение на "мярка за неотклонение"

За целите на тази конвенция изразът "мярка за неотклонение" означава всяка мярка, предвиждаща лишаване от свобода, издадена от наказателен съд, в допълнение или заместващи присъда за лишаване от свобода.

Член 26

Резерви

1. Всяка договаряща страна може при подписването на тази конвенция или при депозирането на документа за ратификация или присъединяване да формулира резерва по разпоредба или разпоредби на конвенцията.
2. Всяка договаряща страна, формулирала резерва, я оттегля веднага щом обстоятелствата позволят. Оттеглянето става чрез уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа.
3. Договаряща страна, формулирала резерва по дадена разпоредба на конвенцията, може да иска прилагане на тази разпоредба от друга страна само доколкото тя самата е приела тази разпоредба.

Член 27

Териториално прилагане

1. Тази конвенция се прилага в метрополните територии на договарящите страни.
2. За Франция тя се прилага също в Алжир и отвъдморските департаменти, а по отношение на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия - за Англо-нормандските острови и остров Ман.
3. Федерална република Германия може да разшири прилагането на тази конвенция за Ланда на Берлин чрез декларация до Генералния секретар на Съвета на Европа, който уведомява останалите страни за тази декларация.
4. Прилагането на тази конвенция може да се разшири чрез пряко споразумение между две или повече договарящи страни при условията, залегнали в самото споразумение, за всяка територия на една от тези страни, освен посочените в ал. 1, 2 и 3 на този член територии, за чиито международни отношения въпросната страна отговаря.

Член 28

Отношения между тази Конвенция и двустранни споразумения

1. По отношение на териториите, за които се прилага, тази конвенция отменя разпоредбите на всеки двустранен договор, конвенция или споразумение, уреждащи екстрадицията между две договарящи страни.
2. Договарящите страни могат да сключват помежду си двустранни или многостранни споразумения единствено като допълнение към разпоредбите на тази конвенция или за улесняване прилагането на залегналите в нея принципи.

3. В случаите, когато между две или повече договарящи страни се осъществява екстрадиция на основата на уеднаквено законодателство, страните могат да уреждат взаимните си отношения във връзка с екстрадицията изключително съгласно този режим, независимо от разпоредбите на тази конвенция. Същият принцип може да се прилага между две или повече договарящи страни, в които е в сила закон, предвиждащ изпълнението на нейна територия на мярка за неотклонение задържане под стража, издадени на територията на друга страна или страни. Договарящите страни, които изключват или могат да изключат в бъдеще прилагането на тази конвенция помежду си, съгласно тази алинея трябва да уведомяват Генералния секретар на Съвета на Европа. Генералният секретар съобщава на останалите договарящи страни за всяко получено съгласно тази точка уведомление.

Член 29

Подписване, ратификация и влизане в сила

1. Тази конвенция е открита за подписване от членовете на Съвета на Европа. Тя подлежи на ратификация. Документите за ратификация се депозират при Генералния секретар на Съвета на Европа.
2. Конвенцията влиза в сила 90 дни след датата на депозиране на третия документ за ратификация.
3. По отношение на всяка подписала държава, която ратифицира конвенцията по-късно, последната влиза в сила 90 дни след датата на депозиране на документа ѝ за ратификация.

Член 30

Присъединяване

1. Комитетът на министрите на Съвета на Европа може да покани всяка държава, която не е членка на съвета, да се присъедини към тази конвенция. Решението за тази покана трябва да бъде взето при единодушно съгласие на членовете на съвета, ратифицирали конвенцията.
2. Присъединяването се извършва чрез депозиране на документ за присъединяване при Генералния секретар на Съвета на Европа, който влиза в сила 90 дни след депозирането на документа.

Член 31

Денонсиране

Всяка договаряща страна може, доколкото е заинтересувана, да денонсира тази конвенция чрез уведомление до Генералния секретар на Съвета на Европа. Денонсирането влиза в сила 6 месеца след датата на получаване на уведомлението от Генералния секретар на Съвета на Европа.

Член 32

Уведомления

Генералният секретар на Съвета на Европа уведомява членовете на съвета и правителството на всяка присъединила се към тази конвенция държава относно:

- a) депозирането на всеки документ за ратификация или присъединяване;
- b) датата на влизане в сила на тази конвенция;
- c) всяка декларация, направена съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 и чл. 21, ал. 5;
- d) всяка резерва, направена съгласно чл. 26, ал. 1;
- e) оттеглянето на всяка резерва съгласно чл. 26, ал. 2;
- f) всяко уведомление за денонсиране, получено съгласно разпоредбите на чл. 31, и датата, на която то влиза в сила.

В уверение на което, долуподписаните, надлежно упълномощени за това, подписаха тази конвенция.

Съставена в Париж на 13 декември 1957 г. на английски и френски език, като двата текста имат еднаква сила, в един екземпляр, който ще бъде депозиран в архивите на Съвета на Европа. Генералният секретар на Съвета на Европа ще изпрати заверени копия от тях до подписалите правителства.